

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/28/2014
Identifikačné číslo spisu:	3111010966
Dátum vydania rozhodnutia:	11.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3111010966.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 11. júna 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného D. D. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 2To 41/2013-2536, zo dňa 30. mája 2013 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T 90/2011, zo dňa 13. marca 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného D. D. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený D. D. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 13. marca 2013, sp. zn. 2T 90/2011, uznaný vinným zo spáchania z pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona spáchaný v bode 1/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a v bode 2/ samostatne, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Obvinený D. D. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu pre výkon trestu s maximálnych stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8T 130/2010, zo dňa 29. októbra 2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 30. mája 2013, sp. zn. 2To 41/2013, na podklade odvolania obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol jeho odvolanie.

Dňa 15. januára 2014 podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde tento namieta uvedené rozhodnutia a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol obvinený v prvom rade tú skutočnosť, že bol nedostatočne poučený o svojich právach, advokát mu bol ustanovený oneskorene, nebolo mu umožnené zúčastniť sa domovej prehliadky, nebol mu vopred doručený príkaz na jej vykonanie.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.), tak jeho naplnenie vidí obvinený v tom, že sudy akceptovali vykonanie domových prehliadok, na ktorých sa nemohol zúčastniť popr. sa na nich zúčastnila iná osoba, ako bolo uvedené v ich nariadení.

Ostatný dovolací dôvod vidí obvinený v tom, že nebolo preukázané, že ku skutku došlo, nakoľko drogy patrili iným osobám, teda nemohol sa dopustiť žalovaného činu.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v spojení s napadnutým uznesením odvolacieho súdu a prikázal príslušnému súdu vec vrátiť do prípravného konania.

Na príslušný prvostupňový súd bolo dňa 30. januára 2014 doručené i písomné vyjadrenie námestníka okresnej prokuratúry k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci, tak ako ho ustálil a zistil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, tak tento nevykazuje žiadne nedostatky takého charakteru, ktoré by dovoľovali spochybniť v tej nadväznosti prijaté právne závery súdov o vine obvineného, domové prehliadky boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom, za účasti družky obvineného a ďalšou nezaujatou osobou, namietané výpovede svedkov, pôvodne obvinených, použité neboli pri ustálení viny obvineného, jeho právo na obhajobu porušené nebolo, nakoľko ihneď po rozhodnutí o väzbe mu bol advokát ustanovený, pričom obvinený bol o svojich právach aj náležite poučený.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Vec bola následne 2. mája 2014 predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nevykonali žiadne dôkazy svedčiace v jeho prospech, nesprávne vyhodnotili výpovede svedkov, listinných dôkazov, že tieto závery nezodpovedajú predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené, nakoľko správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu. Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať žiadny dovolací dôvod.

Z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštalácie. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Navyše uvedené námietky nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Opätovne sa pritom v tejto súvislosti javí ako žiaduce poukázať na to, že to, aké dôkazy súdy vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili je otázka skutkových zistení, ktorú dovolací súd v predmetnom konaní už nemá oprávnenie preskúmať a to aj vo vzťahu k tomu, akú výšku škody súdy ustálili, a či ustálili tú okolnosť, či k nehode došlo a v akom rozsahu bolo vozidlo poškodené.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Zo spisového materiálu je pritom zrejmé, že právo na obhajobu bolo v plnom rozsahu zachované, obhajca aj obvinený svoje práva v zákonom rozsahu aj patrične využili.

Závery dovolacieho súdu možno použiť aj pri argumentácii o neexistencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý mal spočívať v nezákonom vykonaní domových prehliadok.

Dovolací súd nezistil žiadne pochybenie pri vykonaní týchto, je zákonné, keď sa potenciálny obvinený nedozvie, s taktických dôvodov, vopred, že domová prehliadka bude vykonaná a nebude pri nej prítomný.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané v súlade s ustanovením Trestného poriadku, z procesného hľadiska neboli porušené ustanovenia Trestného poriadku pri vykonávaní dôkazov, a preto nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Nakoľko súdy ustálili, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku, zodpovedala tomu i právna kvalifikácia, bez ohľadu na presvedčenie obvineného, že nebolo jednoznačne preukázané, že u neho nájdené drogy mu vlastne ani nepatrili.

Obvineného námietky voči nesprávne zistenému skutkovému stavu a následne zlého právneho posúdenia konania obvineného nenapĺňuje dovolací dôvod tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.